

Edini slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . \$3.00
Za pol leta \$1.50

GLAS NARODA

The only Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sundays
and Legal Holidays.
50,000 Readers.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.
NO. 149. — ŠTEV. 149. NEW YORK, MONDAY, JUNE 26, 1916. — PONEDELJEK, 26. JUNIJA, 1916. VOLUME XXIV. — LETNIK XXIV.

General Carranza mora izpustiti amer. jetnike.

NEKATERI SO MNENJA, DA JE VOJNA SKORO NEIZOGIBNA. — CARRANZA NAJBREŽE ŽELI, DA BI JUŽNOAMERIŠKE REPUBLIKE POSREDOVALE. — POZIV ZA PROSTOVOLJCE. — PERSHINGOVA EKSPEDICIJA JE MOGOČE ŽE OBKOLJENA. — POGREŠAJO SE OKOLI PETDESET VOJAKOV, KI SO SE VDELEŽILI BOJA PRI CARRIZALU. — MEHIŠKI PASTIRJI SO UBILI 3 AMERIKANKE.

Washington, D. C., 25. junija. — Vojna med Združenimi državami in Mehiko se zdi skoro neizogibna. Osebe, ki bodo zanj odgovorne, niso dale ta večer nikake izjave.

V nekoliko dneh, najbrže v terek, bo predsednik Wilson stopil pred kongres in pojasnil cel položaj ter prosil, da mu se da polnomoč, da lahko s silo nastopi napram Mehiki.

Informacije, ki jih je dobil državni department, kažejo, da je Carranzova vlada sovražna napram Združenim državam, da nima drugega namena, kot napraviti enkrat za vselej mir in preprečiti nadaljne napade na ameriška obmejna mesta.

Najbrže bo krizo popolnoma nemogoče odstraniti mirnim potom.

Predsednik Wilson je danes povabil v Belo hišo senatorja Stonea iz Missourija in Lodgea iz Massachusettsa in dva člana zborniškega komiteja za inozemske zadeve ter se z njimi posvetoval glede mehiške situacije.

Predsednik jim je povedal, da je bila ameriška posadka, kateri je poveljeval stotnik Boyd, pri Carrizalu napadena po naročilu Carranzove vlade, na katero se mora vzvračati tudi krivdo, da je toliko ameriških vojakov bilo ubitih. Dalje je rekel, da se je v posebni noti zahtevalo od Carranze, da takoj izpusti vjete Amerikance.

Wilson je izjavil, da on nikakor ne želi vojne in je tudi proti kakšni osvojitvi Mehike.

San Antonio, Tex., 25. junija. — General Funston je dobil danes od J. J. Pershinga dolgo poročilo, v katerem mu poroča, kaj je povedal o bitki pri Carrizalu stotnik Lewis S. Morey, ki je prišel po dolgem potovanju v glavni stan. Morey je pripovedoval, da je general Gomez takorekoč izvalil boj. Pravi, da so bile ameriške čete popolnoma upravičene boriti se proti Mehikancem, kljub temu, da ni bilo posebno pametno, kajti mehiške čete so bile v veliki premoči.

Washington, D. C., 25. junija. — Vojni tajnik je danes vsem poveljnikom državnih milic poslal brzojavke, v katerih jih prosi, da kolikor mogoče hite z mobiliziranjem svojih čet ter jih takoj, ko bodo z vsem potrebnim preskrbljene, odpošljejo na mejo.

Nekateri so mnenja, da bo vlada v najkrajšem času izdala poziv za prostovoljce. Prepričani so vsi v državnih uradih, da če bo izdan tak oklic, da se bo v teku enega tedna prijavilo najmanj 200,000.

El Paso, Tex., 25. junija. — Poročila, ki malone vsako uro prihajajo iz različnih virov, kažejo, da mehiška "de facto" vlada na vso moč hiti s pripravami za slučaj vojne z Združenimi državami.

Najnovejša poročila se glase, da so pričele mehiške čete obkoljevati Pershingovo ekspedicijsko. To poročilo še ni potrjeno.

Washington, D. C., 25. junija. — Vladni zastopniki poročajo, da bo mehiška vlada najbrže sprejela ponudbo ameriških republik za posredovanje med njo in tukajšnjo vlado.

Predsednik Wilson in državni tajnik Lansing najbrže ne bosta preje pri volji za posredovanje, da bodo Mehikanci pustili vse jetnike.

Mehiški poslanik Arredondo in zastopnika brazilске in bolivijske vlade so se danes sestali; najbrže so imeli posvetovanje glede posredovanja.

Pershingov glavni stan, Mehika, 25. junija. — Tekom zadnjih dveh dni je prišlo v glavni stan še 38 vojakov, ki so se vdeležili boja pri Carrizalu. Pogreša se jih zdaj še okoli petdeset.

Douglas, Ariz., 25. junija. — Sem je došlo poročilo, da so Mehikanci v Nacozari-ju, Sonora, umorili tri Amerikance in nekega Angleža. Napadli so jih neki mehiški pastirji.

Washington, D. C., 25. junija. — Poročila vladnih zastopnikov v Mehiki naznanjajo, da bodo tekom tega tedna vsi Amerikanci, ki so zdaj še v Mehiki, v Združenih državah.

Elio Janeiro, 25. junija. — Malone vse južnoameriške časopise se docela strinja s stališčem Združenih držav napram Mehiki.

Z Zahoda.

Angleži so napadali na šestdeset milj dolgi fronti. — Velike izgube. Nemci napadajo z zadnjimi močmi, pravi Paris.

Berlin, Nemčija, 25. junija. — Današnje uradno poročilo nemške vojnega urada se glasi, da je bila zadnje dni na celi nemško-angleški fronti velika aktivnost. Angleži so napadali od La Bassee prekopa do Somme.

Poročilo se glasi: "Od južnega dela La Bassee prekopa do Somme (nekako šestdeset milj dolga fronta) je sovražnik cel dan in celo noč neprenehoma napadal. Angleži so tudi bombardirali Lens, toda uspeha niso imeli nikakega, kljub temu, da so se v bojih posluževali strupenih plinov.

Na desnem bregu Meuse so se tudi cel dan vršili hudi boji, proti večeru so bili zlasti oni na La Mort Homme. Vsi francoski poskusi, da bi osvojili v zadnjih bojih izgubljeno ozemlje, so bili brezuspešni. Sovražnik je imel velike izgube; vjeli smo okoli 200 vojakov."

London, Anglija, 25. junija. — "Preleto noč smo po daljšem bombardiranju odbili nemški napad na naše postojanke pri Loosu", — se glasi uradno poročilo angleškega vojnega urada. "Na šestdeset milj dolgi fronti so naše čete neprenehoma napadale; uspeha smo imeli precejšnje, na večjih krajih smo sovražnika prepodili z njegovih prvotnih pozicij. Nemci so imeli velike izgube. To popoldne so angleške protizračne baterije uničile štiri nemške zrakoplove.

Paris, Francija, 25. junija. — Uradno poročilo francoskega vojnega urada se glasi:

"Na obeh bregovih reke Meuse so se cel dan vršili hudi infanterijski boji. V okolici višine števil 304, La Mort Homme in Chantennu je bila zlasti artilerija aktivna. Nemci so na večjih točkah z največjo ljutostjo napadali, toda uspeha niso imeli niti najmanjšega. — Položaj je popolnoma neizpremenjen."

Paris, Francija, 25. junija. — Splošno mnenje je, da Nemci zdaj z zadnjimi silami napadajo pri Verdunu. Najbrže ne bo nemški prestolonaslednik dolgo poskušal zavzeti Verdun, kajti Nemci potrebujejo vojakov na drugih frontah.

Nemci in Mehika.

Berlin, Nemčija, 25. junija. — Državni kancelar Bethman-Hollweg je danes dobil poročilo iz Zdr. držav, da poskušajo nemški zastopniki v Mehiki vplivati na Carranza, da bi izvalil vojno.

Ko se ga je prosilo, da bi tozadevno izdal kako izjavo, je rekel, da se mu naj oprost, kajti take neosnovane in nesramne govorice niso vredne, da bi se izreklo o njih kako besedo.

Italijani.

Rim, Italija, 25. junija. — Vojno ministrstvo je izdalo sledeče poročilo:

Sovražnik je včeraj med Adizio in Brento stopil v aktivnost z artilerijo. Vse napade smo odbili in Avstrije z nekaterih pozicij prepodili.

Ob soški fronti je bilo več bojev, v katerih smo vjeli več Avstrijev in zaplenili precejšnjo množino municije in orožja.

V splošnem pa ni nič posebnega, kar bi bilo vredno poročati.

Pomanjkanje hrane v Nemčiji.

Haag, Nizozemska, 25. junija. — "Rotterdam Courant" je dobil poročilo, da pozivljajo nemški duhovniki v mestih, da pošljejo stariši svoje otroke na deželo, kjer ni tako veliko pomanjkanje hrane.

Z belgijske fronte.

Belgijska fronta, 26. junija. — Tukajšnja fronta sta obiskala belgijski kralj in kraljica. Vojaki so ju navdušeno pozdravljali. Kralj in kraljica sta nosila jekleni čelad in kakršne nosijo vojaki v zakopih, da varujejo njihove glave pred nemškimi ognjem.

Iz Francije.

Silno pomanjkanje delavskih moči. — Letine skorajgotovo ne bo mogoče spraviti. Številni protesti.

Paris, Francija, 25. junija. — Na Francoskem je zelo stroga cenzura, toda kljub temu se je neke socialističnemu časopisu posrečilo priobčiti nekaj novic, ki so zelo zanimive in značilne. — Ker primanjkuje delavcev, najbrže ne bo mogoče spraviti letine. — Vsi možki, od šestnajstega do šestdesetega leta so pri vojaki, moška dela opravljajo ženske in otroci. Omenjeni časopis piše:

Pred par tedni so razni gospodarski odbori prosili vojaško oblast, da naj jim da na razpolago nekaj vojakov, toda vse tozadevne prošnje so bile odbite. — In to se je zgodilo v času, ko Francija kravo potrebuje delavcev.

Od bodočih žetve je odvisev kredit Francije, od bodočih žetve je odvdsna zmaga. — Čim manj žita bomo potrebovali iz Amerike, temveč lažje bomo imeli za druge stvari na razpolago.

Poljedelskih strojev imamo veliko, pa so večinoma vsi pokvarjeni. Vojaška oblast nam noče dati na razpolago niti rokodelcev, da bi te stroje popravili. Za lansko žetev so dobili dopust letniki 1889, 1890 in 1891. — Ko je bila žetev končana, so bili vsi ti vojaki vpoklicani in zdaj ne more dobiti niti eden dopusta.

Naše delavce, ki bi edini lahko pripomogli k zmagi, kolje sovražnik na bojišču.

Italijanska križarka in francoski rušilec potopljena.

Paris, Francija, 25. junija. — Mornariško ministrstvo naznanja, da sta bila torepirana francoski rušilec "Fouche" in italijanska križarka "Vittoria di Messina". Čin je izvršil najbrže avstrijski podmorski čoln.

"Wall Street" regimenti.

Na newyorškem Wall Streetu se je pričelo gibanje, da bi financirali izdali oklice a kakih 500,000 prostovoljcev za na mehiško mejo. Izvolili so že tozadevni odbor, v katerem je več znanih večkratkih milijonarjev.

Socialisti v Pennsylvaniji zahtevajo odpoklicanje čet.

Reading, Pa., 26. junija. — Pennsylvanijska socialistična stranka je na večerajšnjem shodu zahtevala, da predsednik Wilson takoj odpokliče svoje čete in se tako prepreči vojno, ki je sicer skoro neizogibna.

Predsedniku Wilsonu so poslali pismo, v katerem navajajo to svojo zahtevo.

Newyorški Grki za zaveznike.

Včeraj popoldne so imeli v New Yorku veliko zborovanje, pri katerem so izdali resolucijo, tikajočo se grške politične situacije.

Resolucija se glasi, da se popolnoma strinjajo s postopanjem zavezniških sil.

Socialisti in Liebknecht.

Berlin, Nemčija, 25. junija. — Socialistični poslanci so sestavili resolucijo, v kateri zahtevajo, da se Liebknecht, njihovega voditelja, ki je obdolžen veleizdaje, takoj izpusti.

Nemško časopisje se veliko peča z Liebknechtovim slučajem. — "Bremer Bürgerzeitung" piše: "Ako se bo s tovarišem Liebknechtom postopalo kot določajo nemške postave, ga čaka nemila usoda. Pripravljeni moramo biti na najslabše. Kako stališče bomo zavzeli, ako se kaj slabega zgodi z Liebknechtom? Odgovoriti bomo morali po načinu tovariša Liebknechta."

Obravnava se bo pričela v sredo.

Eksplozija.

Boston, Mass., 26. junija. — V Dorchester Conduit Co. je nastala eksplozija, valed katere je bilo ubitih četvero delavcev in več ranjenih. — Razstrelba je nastala valed pomanjkljivih varnostnih naprav.

Gospodarstvo Nemčije.

Pravijo, da bo letošnja dobra letina. Izjava Adolfa Batokija, načelnika gospodarske komisije.

Berlin, Nemčija, 25. junija. — Adolf Batoki, načelnik nemške vladne gospodarske komisije, je rekel nekemu časnikarskemu poročevalcu, da imajo Nemci za mesec julij in avgust še dovolj masti in krompirja ter da zaenkrat še ni treba prepovedati prebivalstvu uporabe mesa. Ako bo vojna še trajala, bo najbrže potreba izdati mesca septembra tozadevno prepoved.

Za izdajo surovega masla, margarina in masti se bo najbrže ustanovila centrala, ki bo s pomočjo nakazne uredila, da bo vsak Nemec z vsem preskrbljen.

Vsa nemška gospodarska društva in vsi veleposessniki se strinjajo v tem, da bo letošnja letina zelo dobra in da se ni treba nikomur ničesar bati. — Sovražniki Nemčije so že pred letom prerokovali, da bodo Nemčijo izstradali. V svoje največje veselje in zadovoljstvo morajo vodilni krogi Nemčije izjaviti, da ne bo nihče stradal, najmanj pa vojaki.

Takoj, ko bo sklenjen mir, se bo uvoz in izvoz tako uravnalo, da bo Nemčija ravno na takem stališču kot je bila pred vojno.

Amsterdam, Nizozemska, 26. junija. — Iz Berlina poročajo, da bo do stopile mesne izkaznice v nedeljo v veljavo. — Vsaka oseba bo dobila na teden 250 gramov mesa.

Ameriško delavstvo zoper vojno.

V soboto zvečer je imelo newyorško delavstvo v Carnegie Hall velik shod, pri katerem so protestirali proti preteči vojni med Združenimi državami in Mehiko.

Detroit, Mich., 25. junija. — Delavska federacija v Detroitu je imela danes veliko zborovanje, pri katerem so delavci odločno protestirali, da bi Združene države pričele vojno z Mehiko. Nek govornik je rekel, da bi bila taka vojna samo za interese Hearsta in par drugih kapitalistov, ki imajo v Mehiki velikanska posestva in rudnike.

Zahtevali so, da Združene države takoj odpokličejo svoje čete z mehiškega ozemlja.

Pozor pošiljatelj denarja!

Valed negotovega dostavljanja pošte, ki je namenjena iz Amerike v Avstrijo in Nemčijo ter narobe, sprejemamo denarne pošiljateljce do preklica le pod pogojem, DA SE VSELE VOJNE IZPLAČAJO MOGOČE Z ZAMUDO. DENAR NE BO V NOBENEM SLUČAJU IZGUBLJEN, ampak nastati zamorejo le zamude. Mi jamčimo za vsako denarno pošiljateljce toliko časa, da se izplača na določeni nalog. Istotako nam jamčijo zanesljive ameriške banke, s katerimi smo sedaj v zvezi radi vojne in radi popolne sigurnosti pri pošiljanju denarja.

Cene:			
K	\$	K	\$
5....	.90	190....	16.80
10....	1.80	195....	17.25
15....	2.70	200....	17.70
20....	3.60	205....	18.15
25....	4.50	210....	18.60
30....	5.40	215....	19.05
35....	6.30	220....	19.50
40....	7.20	225....	19.95
45....	8.10	230....	20.40
50....	9.00	235....	20.85
55....	9.90	240....	21.30
60....	10.80	245....	21.75
65....	11.70	250....	22.20
70....	12.60	255....	22.65
75....	13.50	260....	23.10
80....	14.40	265....	23.55
85....	15.30	270....	24.00
90....	16.20	275....	24.45
95....	17.10	280....	24.90
100....	18.00	285....	25.35
110....	19.80	290....	25.80

Ker se zdaj cene denarja skorej vsak dan menjajo, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. — Včasih se bo zgodilo, da dobi na slovniki kaj več, včasih pa tudi kaj manj. Lani smo na napad ponudili par dni kase in se med tem ko dobi nakazovnik list v roko, npr. na ceno morda še večkrat spremenila.

TVT-KA FRANK SAKER, 38 Cortlandt St., New York, N. Y.

Ruska vlada pravi, da so zavzeli Rusi vso Bukovino.

NEPRESTANO PRODIRANJE. — NEMŠKA URADNA POROČILA. — SILNO VROČI BOJI. — RUSI SO VJELI PRI KIMPOLUNGU 60 ČASTNIKOV IN PREKO 2,000 MOŽ. — AVSTRIJCI SO BAJE ZASEDLI NEKAJ POSTOJANK MED KIMPOLUNGOM IN JAKOBENY. — NEMCI PRAVIJO, DA SO ODBILI VSE RUSKE NAPADE NA VZHODNEM BREGU REKE STYR. — GENERAL HINDENBURG.

Petrograd, Rusija, 25. junija. — Ruski generalni štab poroča:

— Zapadno od Snjatina v Bukovini smo zasedli nekaj vasi, ki so za nas zelo velike strateške važnosti. V petek je padlo po dolgotrajnih in vročih bojih mesto Kimpolung. Pri tej priliki smo vjeli šestdeset častnikov in 2,000 mož.

Na postaji smo zaplenili par lokomotiv in veliko železniških voz.

Z zavzetjem tega mesta smo zagospodovali celi Bukovini.

Petrograd, Rusija, 25. junija. — O položaju na zapadni fronti se poroča:

— Nemška artilerija je obstreljevala z vso silo naše postojanke južno od Rige, pa ni ničesar dosegla. Ob reki Styr prav dobro napredujemo.

Bitke, ki so se vršile v Bukovini, so bile najstrašnejše, kar jih je bilo v sedanji vojni. V bojih se je posebno odlikovala naša artilerija, ki se zamore v vseh ozirih meriti z nemško.

Berlin, Nemčija, 25. junija. — V južnem delu vzhodne fronte se je razvila izvanredno vroča bitka med armado generala Brusilova in armado generala Hindenburga. General Brusilov je žrtvoval že na tisoče in tisoče vojakov, pa kljub temu ni ničesar dosegel. Ofenzivno prodiranje njegove armade je na vseh točkah ustavljeno.

Poročilo vrhovnega armadnega poveljstva se glasi: — Na severnem delu fronte so se zopet vršili spopadi med našimi in sovražnimi poizvedovalnimi oddelki. Sovražnika smo pognali nazaj in zaplenili veliko množino vojnega materiala. Avstrijski so zavzeli več važnih pozicij med Kimpolungom in Jakobeny.

Na vzhodnem bregu reke Styr se je vnela jako vroča bitka med našimi in sovražnimi oddelki. Po dolgotrajnem prizadevanju se nam je posrečilo odbiti vse ruske napade.

Dunaj, Avstrija, 25. junija. — Avstrijski generalni štab poroča:

— Postojanke, ki smo jih zavzeli med Kimpolungom in Jakobeny v Bukovini, so za nas zelo velike strateške važnosti.

Dunaj, Avstrija, 25. junija. — Tukajšnje in budimpeštansko časopisje se bavi na dolgo in široko s situacijo, ki je zavládala v severovzhodnem delu države. Vojški strokovnjaki so mnenja, da se bodo Avstrijski umaknili do Karpatov in poskušali šele tam stopiti v ofenzivo.

Ruski vojaki so jako dobri v ravnini, kakorhitro pa pridejo v gore, si ne znajo pomagati. Resnica je, da so Rusi zavzeli veliko ozemlja, toda če se pomisli, da so bili svoječasnno še veliko bolj v notranjosti dežele, se nam ni treba zaenkrat ničesar bati.

Civilno prebivalstvo je začelo zapuščati Bukovino. Vsak dan dospe na Ogrsko več tisoč beguncev.

Dunaj, Avstrija, 25. junija. — Nek časnikarski poročevalci, ki se je mudil tri tedne na vzhodni fronti, poročajo sledeče:

— Armada generala Hindenburga je začela zadnji čas neprestano napadati. Hindenburgova naloga je postaviti rusko prodiranje, in kakor kaže, se mu bo to popolnoma posrečilo.

Dasiravno so Rusi v veliki premoči, ne morejo veliko opraviti. General Brusilov pošilja neprestano na bojišče nove čete in mu ni mar za nikake izgube. Rusi imajo na razpolago velikansko množino municije, katero so dobili deloma iz Amerike, deloma iz Japonske.

Klanje, ki se vrši zdaj že tri tedne na ruskih in avstrijskih tleh, je strašno. Najhujše je na fronti med Čartoriskom in Sapanovem.

General Brusilov namerava prodreti do Kovla in priti do Brodja, odkoder bi začel prodirati proti Lvovu, glavnemu mestu Galicije. Kot kaže, se mu bo to temeljito izjalovilo.

Kljub temu, da ima na razpolago več tisoč topov, ki so skoro neprestano v akciji, se mu dozda še ni posrečilo količkaj prodreti proti Brodju.

Tukaj prevladuje mnenje, da bo Hindenburg s svojimi generali zavstavil rusko prodiranje in zapodil Ru-se daleč preko meje.

Kratka zgodovina naše nove domovine.

Kot zadnje omenjeno, je leta 1873 in 1874 v državi vladala velika panika. Primanjkovalo je denarja, vsled česar je bil kongres primoran, da bi izdal še več papirnatega denarja.

Leta 1868 je bilo določeno, da ne sme biti v prometu več kot za 356 milijonov dolarjev papirnatega denarja.

Kongres je sprejel predlogo, da se ga natiska še za 44 milijonov, da ga bo potem 400 milijonov dolarjev. Kongres jo je sicer sprejel, toda predsednik Grant je dal nanjo svoj "veto".

Nastalo je veliko finančno vprašanje, pojavile so se nove stranke, namreč delavska in prohibicijska, v raznih javnih uradih je nastala največja korupcija in poleg tega je pa nastala splošna nezadovoljnost, zlasti med republikanci, radi administracije, ki ni hotela privoliti, kar je kongres sklenil.

Finančno vprašanje je ostalo tako kot je bilo in se je pričelo nekako izboljševati.

Prišlo je leto 1876, leto predsedniških volitev.

Ko je prišel čas nominacij za predsedniške kandidate, je bila prva konvencija prohibicijske stranke, na kateri so imenovali Greena Claya Smitha iz Kentuckija in G. T. Stewarta iz Ohio. "Platforma" prohibicije je bila gotovo prohibicija; poleg tega so pa zahtevali tudi, da se odpravi poligamija, ki se je bila zlasti med Mormoni v Utah razširila, in da se prepove oglaševati za loterijo in sploh kako igranje.

Potem je prišla neodvisna narodna stranka, ki je imenovala Petra Cooper-a iz New Yorka in Samuela F. Cary-ja iz Ohio in ki se je zlasti potovala za večjo množino papirnatega denarja.

V juniju so se v Cincinnati-ju sestali republikanci in imenovali Rutherforda B. Hayesa iz Ohio in Williama A. Wheelerja iz New Yorka. Ti so zahtevali, da se napravi red v državnih službah, v katerih je nastala, kot rečeno, velika korupcija; dalje, da se trezno premisli glede kitajskih naseljnikov in da se vpoštevajo ženske pravice.

Demokrati so imenovali Samuela J. Tildena in Thomasa A. Hendricksa. Ti so pa zahtevali vsestranske reforme; — v državni službi, v administraciji, in davčnem in vsakem drugem oziru.

Nekaj o Angliji.

Angleški narod ni plemo zase. Nastal je iz keltske, germanske in normanske krvi, a ker živi na otokih, ker ga loči morje od vseh drugih narodov, se je polagoma samostojno razvil in tvori dandanes tako samostojno individualnost kakor noben drug narod v Evropi. Morje je razdelilo za Angleža svet na dva dela z najboljši natančno mejo, v domovino in v tujino. Od časov kraljice Elizabete in velikega Cromwella je na Angleškem v veljavi sistem, odpuhiti in odstraniti vse, kar je tujega, ter vdusi vsak tuj vpliv. Ta sistem je v jeziku in v navadah, v tipu cerkvene vere, v vseh državnih, javnih in zasebnih uradnih, v vsem nehanju in delovanju, dal angleškemu narodu njegov zasebnost, nad vse izraziti, samostojni značaj. Anglež se od Nemcev, Francozov in Italijanov dosti bolj razlikuje kakor n. pr. Slovan.

Anglež je sam svoj. Kristjanstvo je tudi Angležem prineslo prvo kulturo, a čim je narod teji kulturi dorastel, je začel boj proti katolicizmu. Ta boj je bil v prvi vrsti boj proti papizmu, to je boj angleške individualnosti proti veljavi rimske, torej tuje cerkve.

Angleška je bila dolga stoletja država velikašev in hlapcev in velikaši so se med seboj bojevali in pobijali, kakor velikaši v nemškem cesarstvu. Toda pod velikim Cromwellom in kraljico Elizabeto so se Angleži združili v celoto in postali enoten narod in ta enotnost je pridobivala od stoletja do stoletja več moči na zunan in večjo znotrajnjo silo, medtem ko je bilo v Evropi še vse po starem.

Angleška je bila dolgo časa zelo velika in močna država, ko še ni imela svetovne veljave. To je dobila šele po končani tridesetletni vojni. Ta vojna, vsled katere je posebno trpela Nemčija, je bila povod, da so najboljše delavske moči obeležale na Angleško in ponele s seboj ogromne kapitale, kar je prej agrarno (poljedelsko) in pomorsko Angleško spremenilo v prvo industrijsko državo. Šele kot industrijska država si je Angleška

Med tem ko se je vršila volilna kampanja, so sprejeli v Unijo (v avgustu 1876), Colorado kot državo. Takrat je bilo torej 38 držav, ki so dale 369 volilcev.

Hayes je dobil 185 glasov, Fil-den 184; predsednik je postal Hayes, toda zato je moral še kongres odločiti, ker sta imela oba enako glasov.

Ko se je končala državljanska vojna je vladalo splošno mnenje in se je tudi v vladnih krogih javno govorilo, da je cela Evropa, izven Rusije, za časa vojne simpatizirala z Jugom in želela, da bi zmagali konfederalisti.

Francija in Anglija sta bili skoro sovražni Severu. Francoski vladar je dovolil konfederalistom graditi vojne ladje v Franciji in je poslal celo armado v Mehiko, da bi odpravil republiko in ustanočil monarhijo. Mehika je imela v Franciji, Angliji, Španiji in drugod veliko dolga. Ker Mehika ni hotela dolga plačati, so te države poslane v Mehiko združeno armado. Kmalu nato sta Anglija in Španija svoje čete potegnili iz Mehike, Francozi, katerim je takrat vladal Napoleon, so ostali in uničili republiko ter ustanovili cesarstvo. Napoleon je imenoval za mehiškega cesarja Maksimilijana, brata avstrijskega cesarja. To je bilo zoper Monroe doktrino, vsled česar so Združene države protestirale, toda Napoleon se ni na proteste nič oziral, temveč je vse najenostavneje ignoriral, češ, saj ni ne morejo nič, ko imajo doma državljansko vojno. Ko se je pa civilna vojna končala, je general Sheridan s 50.000 možmi proti Rio Grande, nakar so francoski vojaki odšli in mehiška republika, karna stranka je vjela Maksimilijana, ga ustrelila ter nato ustanovila zopet mehiško republiko.

Tako se je obnašala Francija namram Zdrženim državam.

Veliko bolj sovražno lice je pa kazala Anglija.

V njenih ladjedelnicah so konfederalisti zgradili več vojnih ladij, ki so potem napravile unijskim ladjam veliko škodo. Anglija je vse to odobravala in se veselila, a se slabo kazalo za Unijo.

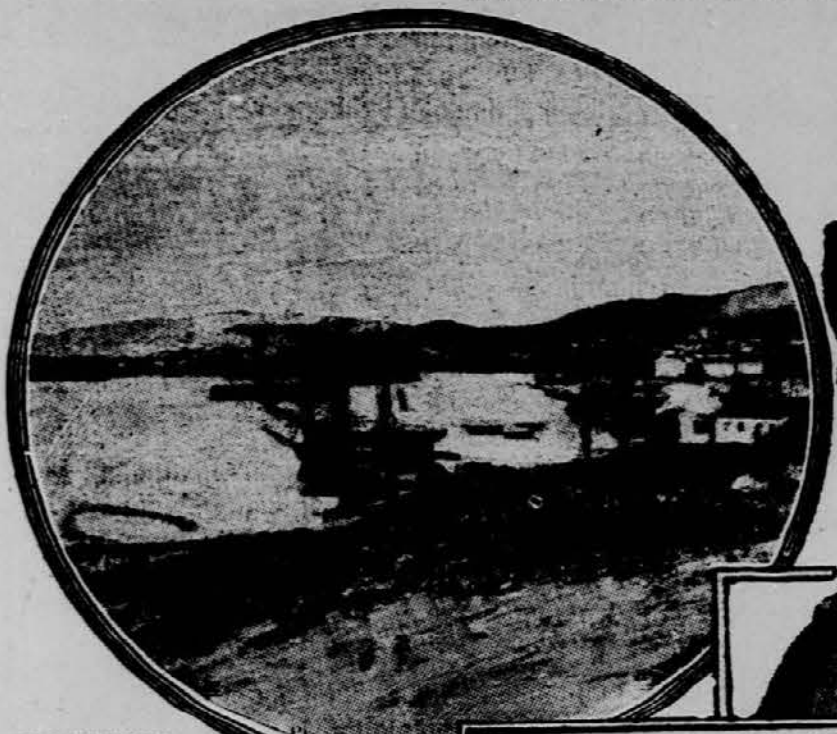
Leta 1867 so Združene države tudi kupile Alasko od Rusije; plačale so zanj \$7.200.000.

(Dalje prihodnjic).

pridobila svetovno veljavo. Zaradi svoje industrije je iskala kolonije in čim bolj je rastla njena industrija in so se razširjale njene kolonije, tem bolj je morala gledati na to, da ohrani gospodstvo na morju. Uničila je pomorsko in kolonialno silo Španke, uničila je pomorsko in kolonialno silo Nizozemske, ker bi bila sicer sama propadla.

O Nemcih se pravi, da sta jih vzgojila šomster in korporal, o Angležih se pravi, da sta jih vzgojila pomorski kapitan in krmilar. Obe šoli sta trdi in vzgajata trdne ljudi, obe šoli sta si podobni, a sta vendar različni. Angleži so kot pomorski narod prej, kakor vsi narodi, imeli priliko spoznati, kako koristna in potrebna je pokornost; na ladji pokornost kapitana, v političnem življenju pokornost voditeljem. Na morju, kadar je bila ladja v nevarnosti, kadar so valovi metali ladjo sem in tja, so se Angleži naučili, kako važno je, da ljudje v vsaki nevarnosti skupaj drže in se brezpogojno pokoravajo zapovedim kapitana in krmilarja, in na ladji so v urah počitka zopet spoznali, da so si v zavljenu, kadar ni nevarnosti, vsi bratje in vsak zase svobodni človek. Ali si je mogoče misliti boljše šolo za življenje? Pokornost in svoboda nista na Angleškem nikakor nasprotje, kakor v gotovih drugih državah. Narod pomorskih, kakor so Angleži, se je na ladjah naučil spoznavati, da je velikost njegove domovine, da je blagostanje vsakega posameznega Angleža odvisno na eni strani od tega, da se vsak poveljnik pokorava, na drugi strani pa, da zamore poveljnik svoje odgovornosti polne dolžnosti dobro izvrševati le s sodelovanjem svobodnih mož. Iz tega se vidi, da imajo tudi Angleži svoj način discipline, ki je pa seveda različen, recimo od francoskega ali nemškega načina. Pokornost na eni strani, svoboda na drugi strani, to je Angleži naredilo velike. Nemški filozof Kant, ki Angležev ni posebno ljubil, jim je napisal sledeče spise: "Angleži kot ljudje in v razmerju med seboj so 'das schätzbarste Gausse von Men-schen' kot država proti drugim

K POLOŽAJU NA GRŠKEM.

THE PIRAEUS, (PORT OF ATHENS) NOW UNDER GUNS OF ALLIED WARSHIPS

Pristanišče v Atenah.

državam, pa so neizprosni, brezobzirni in gospodstvalni." — Kant je povedal golo resnico. Angleška je država, kjer vlada največja svoboda in kjer je pravica najboljše zavarovana. Anglež je postavi tako pokoren, kakor pomorščak svojemu kapitanu, vsem, kar ne spada pod postavbo, pa uživa in tudi izrablja svojo svobodo v polni meri. Ravno vsled tega vidimo, da na Angleškem že davno več ne poznajo takih domačih političnih bojov, ki na kontinentu razvneajo še najhujše strasti. Tam je postava že vse uređila in obstojita pravzaprav le še dva problema: Home rule za Irsko in demokratiziranje do popolnosti, kajti demokratična je Angleška, četudi ima veliko in močno aristokracijo.

Zasluga, da so se razmere na Angleškem tako razvile, pripada srednjemu stanu. Tako vlega, delavnega, izobraženega srednjega stana, kakor je na Angleškem, ga ni nikjer več na svetu. To je priznal rajni Aleksander pl. Peez, član avstrijske gospodke zbornice, in nemški publicist velikega ugleda, ki je leta in leta opozarjal nemški narod, da pride končno med njimi in Angleži do velike vojne.

Srednji stan je vzgojil tudi angleški delavski stan. Ni še dolgo tega, kar je bilo v nekem berlinskem listu čitati poročilo o velikem ljudskem shodu, na katerem so delavci razpravljali o vojni. Poročilo je reklo, da je občudovanje vredno, kako sigurno obvladujejo delavske mase parlamentarne običaje, kako preudarno govorijo in kako imajo sploh tako polno socialno in politično kulturo, kakršno si morejo mase pridobiti samo v stari, popolnoma zavarovani demokraciji.

Ni dolgo tega, kar je bilo v italijanskem parlamentu proklamirano načelo, da je sacro egoismo — sveti egoizem — najvišje državno načelo. Novega ni to nič, kajti v resnici so se države vedno tega držale, v vseh časih in pri vseh narodih. Pri Angležih je to spoznanje le dosti bolj razvito, kakor pa pri teh in onih drugih državah. Angleška zunanja politika je vedno uravnavala svoje postopanje zgolj in izključno po interesih lastne države. Vsa nasprotja in vsa prijetelstva Angleške z drugimi državami, prišla z njimi v navskrižje in se zopet z njimi pobotala. Največje vzgleda nam daje za to minulo stoletje. Angleži so bili največji nasprotniki Francozov; Angleži so bili pred sto leti zavezniki Rusije, so jo v krimski vojni leta 1854. porazili, so ji po vojni s Turčijo leta 1879. izrgali iz rok vse pridobitve in ji končno naglani Japonci na vrat, zdaj pa so zavezniki Rusije.

V mnogih državah nima prebivalstvo dosti smisla za zunanjo politiko. Na Angleškem pa ga ima ves narod. Vsak Anglež od najimennitejšega lorda pa do zadnjega pastirja se čuti kakor solidaren deležnik pri velikem podjetju, zavedajoč se, da je vsak dobiček, ki ga napravi njegova država, tudi dobiček zanj. Zato so Angleži v zunanji politiki vedno edini, ker vsak najneznatnejši človek lahko spozna, kaj se za skupnost dobro in kaj ne. Š tako politiko je ustvarila razmeroma majhna Angleška imperij, kakorčnega svet še ni videl. Nekdanji rimski imperij je obsegal 4 milijone kvadratnih kilometrov in je imel 120 milijonov

ALEXANDER ZAIMIS, THE NEW GREEK PREMIER

Novi ministr. predsednik Zaimis.

prebivalec, današnja Velika Britanija pa vlada nad 33 milijoni kvadratnih kilometrov in 440 milijoni prebivalec. Ena četrtna cellega sveta je pod gospodstvom angleškega naroda.

Poleg angleške sta pač še dve veliki državi na svetu, namreč Rusija, čije posest znaša 22 milijonov kvadratnih kilometrov s 173 milijoni prebivalec, in Francija, ki ima 10 milijonov a samo 53 milijonov prebivalec.

Smoter vse angleške zunanje politike je, ohraniti to posest, jo zagotoviti in če mogoče razširiti.

Kako more nastati mir.

Zavezniki hočejo streti nemški militarizem, ne pa Nemčije ali nemškega naroda.

Petrograd, Rusija, 24. junija.

"Mir more priti le takrat, ko bo sovražnik pometen z zavezniškega ozemlja in ko bo ruski militarizem za vedno strl." je rekel v nekem pogovoru S. D. Sazonov, ruski minister za zunanje zadeve, ki so ga svojčasno nazvali "sterbetrprosparazuma".

Minister Sazonov se je ravno kar vrnil z ruske fronte. V posebni avdijenci je minister razložil sorazmerje Rusije do mira, o katerem se toliko govori v nevarnih deželah, zlasti se v Ameriki.

"Nemčija," je rekel zunajni minister, "je padla nad nas brez svara. Zda, ko so se prikazala znamenja, da se ji ne bo posrečilo streti Evrope, in ko je pričela uvidevati, da so njene žrtve pričele pridobivati nadnjo oblast, pravi, da bo krivda zavezniških sil, ako se bo vojna še nadaljevala.

"Taka izvajanja so nekako odkrito priznanje njene lastne šibkosti in nekak poskus, da bi skri-la svoj obupen položaj, v katerem se nahaja; — in upam, da se bo pričel svet tozadevno kmalu zavedati, ako se že ne.

"Govorice o miru so zdaj čisto ničevne. Nemčija popolnoma gotovo ni in ne bo dobila te vojne; in ona tega tudi ne trdi. Mi tudi ne moremo trditi, da smo zmagovalci, vsled česar nam niso govori-ce o miru dobrodošle."

Vojna se lahko samo na en način konča.

"Popolnoma jasno je, da nemška moč vsahuje. Moč zavezni-kov pa raste; to se dokazuje vsak dan pred Verdunom in sedajni napredek ruske armade, kakor tudi zadnja angleško-nemška pomorska bitka in zmage v Mali Aziji. Takih uspehov niso zavezniške sile imele pričetkom vojne in jih tudi niso mogle imeti, iz enostavnega vzroka, ker se niso nadjale, da bo sploh kaj sličnega mogoče v dvajsetem stoletju.

"Vojna se lahko konča samo na en način. Namreč, da bo so-

KING CONSTANTINE

PHOTO BY RUSSELL & SONS

Grški kralj Konstantin.

vražnik pometen z zavezniškega ozemlja in bo ugodno vsaki naših zahtev. Sprejeti mir pozneje, bi bilo ali prisiljenje ali pa dolžnost. Civilizacija je prišla danes na križpotje; ena pot vodi do postav moči in sile, druga pa do pravice, da lahko vsak posameznik uživa svobodo in prost razvoj v kulturi.

"Vsi zavezniki smo edini in združeni kot enota, kajti v to smo skoro primorani. Razume se, da tudi mi kot vsak drugi, želimo, da bi prišel mir prejkomogoče, — toda mir mora biti neke gotove vrste.

"Mir bo moral biti trajen; to je pa le mogoče, da bo strl trški militarizem. Mi pravzaprav nečemo uničiti Nemčije ali nemškega naroda, temveč — nemški militarizem."

Rusko-ameriška trgovina.

Ministra Sazonova se je vprašalo, kaj misli o bodočih rusko-ameriških zvezah; odgovoril je: "Jaz mislim, da ne bo nikakih ovir pri sklepanju tesnejših zvez, zlasti trgovskih, med Rusijo in Ameriko. Z idejo se jaz popolnoma strinjam. Rusi in Amerikanci smo verki prijatelji, toda premalo se se poznamo."

Poljska in zaloga hrane.

Z ozirom na Poljsko je rekel: "Z ljudstvom v Poljski je grozovito slabo postopalo. Sovražnik za pleni vse premičnine, ki se dajo živjeti, vsled česar mora narod trpeti in stradati. Rusija je že pokazala svoje odobravanje, da bi se za Poljsko od drugod privzelo hrano. Zelo obžalujem, da je poljski narod zadela tako kruta usoda."

(United Press.)

Težki trenutki.

Bili smo vroč boj za neko pristavo, dva dni smo zaman skušali s streljanjem pregnati trdoživga sovražnika, ki je bil do glave zakopan in imel z bodečo žico zavarovane svoje jarke.

Pride povelje: "Pristavo z bajonetnim naskokom zavzeti!" Za to skrajno sredstvo, ki stane mnogo žrtve, določil naš poveljnik zgodnje jutranje ure, ko je zavito vse v živo megle in ko je sovražnik bolj ali manj nepazljiv, oziroma zaspan.

Že ponoči smo se posamezno priplazili neopaženo v bližino 150 do 200 korakov do sovražnih zakopov. Tam smo ostali nad vse mirno, da se da dogovorjeno znamenje "klic sove". Pri bajonetnem naskoku odvisi namreč uspeh, da se četa popolnoma neopaženo priplazi v bližino sovražnika ter da na dogovorjeno znamenje vsi naenkrat planejo naprej in tako sovražnika presentijo, ker bi jih sicer mnogo postrelil. Na skovikanje planemo liki mačka na plen, do bodečih žic, ki so jih že naše granate deloma razdajale. Sedaj šele je opazil sovražnik, kaj se godi. Vsuje se toča krogel iz navadnih kakor tudi iz strojnih pušk, a v strahu strelja vsak previsoko, zato so nam krogle letele visoko čez glavo in imeli smo le malenkostne izgube. Z grozečimi hura klici smo se vrgli v strelske jarke in tedaj je pričel delovati bajonet in puškino kopi-

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirane dne 21. januarja 1902 v državi Pensilvaniji.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Pooblaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVARNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TONICH, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kan.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kan.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Davison Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No. 2 Box 11½, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.
Dopisni naj se pošiljajo I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Mornariški program.

Pododbor senatnega odbora za mornariške afere je pred par dnevi naznanil načrt, ki izboljšuje pred par meseci predloženo predlogo za povečanje mornarice katere je zbornica še sprejela in enoglasno sklenila inkorporirati kot celoten petletni program.

Ta program vsebuje načrt za 153 raznovrstnih parnikov, izmed katerih bo 148 vojne vrste raznovrstnih razredov.

Ta program določuje gradnjo desetih vojnih ladij, ki bodo po velikosti največje in šest križark ki bodo v vsakem oziru izpopolnjene in dovršene.

Se letos se bo pričelo z delom s štirinapadesetimi parniki. Pododbor senatnega odbora za mornariške afere je izdal sledeče poročilo:

— Pododbor se popolnoma strinja z novim mornariškim programom in pooblašča odbor, da prične se letos z gradnjo sledečih bodočih udov mornarice:

- 10 vojnih ladij prve vrste;
- 6 vojnih križark, velikih;
- 10 manjših križark;
- 50 torpednih rušilev;
- 9 mornariških submarinov;
- 58 obrežnih submarinov;
- 1 popravljalni parnik;
- 1 bolniški parnik;
- 1 transport;
- 2 pomočnika rušilev;
- 1 pomočnik submarinov;
- 2 municijska parnika;
- 2 rečna parnika s topovi;
- skupaj 153 ladij oziroma podmorskih čolnov.

TEK IMA IZVRSTEN IN DOBRO SPI.

H. H. von Schlieku, tovarnarju, Bolgarskega Krvnega Čaja kateri je s stotisoči bolnih v stalni zvezi in danzadnem dobiva na kupe zahvalnih dopisov od onih, katerim je Bolgarski Krvni Čaj povrnil zdravje, je rojak Josip Cerjan, 6214 St. Clair Ave., Cleveland, O. pisal sledeče:

"Pošljite še dve škatli Bolgarskega Krvnega Čaja, ker sem se o njegovem dobrem učinku sam prepričal. Odkar ga vživam v vsakem oziru se boljša in lažja počutim, izvrstno dober tek imam dobro spim in ne čutim se toliko trdnega kakor prej."

Eno veliko škatljo Bolgarskega Krvnega Čaja, ki traja za pet mesecev, pošljemo za en dolar kamorkoli:

Marvel Products Co.,

9 Marvel Bldg.

PITTSBURGH, PA.

Pripomba: Ako hočete pošljite tov osigurati, pošljite 10c. več.

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or Box 57, Brad dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421 — 7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Route 2, Burley, Idaho.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

J. SEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, šte. 1, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, šte. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, šte. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

MESEČNI PREGLED MED DRUŠTVI IN JEDNOTO

Za mesec maj 1916.

	Dohodki.	Izdatki.	
1	440.75	277.00	277.00
2	451.01		
3	214.10	156.00	156.00
4	136.30	94.00	94.00
5	91.86	61.00	61.00
6	90.49	47.00	47.00
9	475.20	329.00	329.00
11	79.28	72.00	72.00
12	161.39	1500.00	108.00
13	176.86	120.33	1608.00
14	77.99		120.33
15	213.52	110.00	110.00
16	175.52	66.00	66.00
17	41.00		
18	473.80	265.00	265.00
19	259.56	58.00	58.00
20	179.23	61.00	1061.00
21	187.32	36.00	36.00
22	186.85	1300.00	14.00
25	319.54	62.00	1314.00
26	174.83	150.00	62.00
27	138.26	30.00	159.00
28	62.85		30.00
29	184.68	45.00	45.00
30	463.24	61.00	61.00
31	250.48	300.00	106.00
32	168.98	1000.00	119.00
33	204.25		119.00
35	154.82	76.60	76.60
36	351.00	100.00	320.10
37	648.53	233.22	233.22
38	122.76		
39	187.82	255.16	255.16
40	218.71	144.00	144.00
41	76.17	31.00	31.00
42	177.65		
43	109.67		
44	133.15	30.00	30.00
45	186.62	112.00	112.00
47	182.95	37.00	37.00
49	142.86	59.00	59.00
50	68.78	12.00	12.00
51	65.24		
52	169.44	112.00	112.00
53	221.06		
54	121.01	900.00	900.00
55	114.12	33.23	33.23
57	94.66	48.00	48.00
58	137.58		
60	94.46	15.00	15.00
61	103.04	41.00	41.00
64	47.61		
66	166.14	36.00	36.00
68	146.00	48.00	48.00
69	72.75	12.00	12.00
70	58.80		
71	240.04	254.91	254.91
72	40.73	10.00	10.00
75	132.06	890.00	890.00
76	63.26	14.00	14.00
77	59.13		
78	203.77	43.00	43.00
79	18.67	38.00	38.00
81	52.82		
82	154.70	48.00	48.00
83	67.71	54.00	54.00
84	149.38	46.00	46.00
85	162.43	1000.00	58.00
86	52.11	17.20	1058.00
87	45.26	7.00	17.20
88	75.25	107.25	7.00
89	104.68	16.00	123.25
90	56.14	65.00	65.00
92	81.20	26.00	26.00
94	260.53	108.00	108.00
99	112.65	48.00	48.00
100	56.05	27.00	27.00

101	47.70	16.00	16.00
103	144.46	112.65	112.65
104	30.35	63.00	63.00
105	98.81	33.00	33.00
106	101.32	108.00	108.00
107	29.99		
108	54.78	35.00	35.00
109	48.24	62.00	62.00
110	103.80	72.00	72.00
111	153.00	21.00	21.00
112	44.44		
114	232.25	11.00	11.00
116	79.42	27.00	27.00
117	47.34		
118	35.61		
119	19.57		
120	38.86		
121	56.31	8.00	8.00
\$ 14,007.36		8,247.25	5,309.40
			13,556.65

Za križ častni in svobodo
zlato.

Spisal Starogorski.

I.

"Kosenka, Kosenka!" je klical ded Samorad Pavlovič svojo vnukinjo. "Pridi no, pa poglej, kdo jaha na onem vranecu tam doli!"

Devotica kakih osemnajstih let je pribiržala iz kočice k dedu.

"Kje?"

"Tam doli za potokom. Nape-

njam oči, napejam, ali ne vidišjo

več tako kakor nekaj?"

Dekle je djalo roko na oči in

gledalo. Za trenotek pa je vzklil-

nilo z veselim glasom:

"Žarko je!... Z njim pa Sla-

viša vojvoda."

Starček je šele sedaj opazil dru-

gega jezdeca, ko sta prijezdila

blizu.

"Res, ona sta! Dekle, glej, da

bo kaj za grla, jaz pa grem, da ju

pozdravim!"

Samorad Pavlovič se je spustil

po strmini do ceste, da sprejme

gosta. Kosenka pa je še pogledala

jezdca na vranecu in obrazek ji je

zažarel, temno oko se je radostno

zaiskrilo. Pritisnila je roko na

prsi in odhitela v kočico.

"Bog te živi, ded!" sta pozdra-

vila jezdeca starca.

"I vaju, sokola moja!" se je

odzval starček. "Misli sem, da so

vaju Turki že pozabili, ker vaju

tako dolgo nisem videl v Rešeti-

čih."

"Dolgo!" se zavzame Žarko.

"Še pred nekaj dnevi sva bila

tu."

Starček je prijel za stremene in

dospeli so do kočice Samorada Pav-

loviča.

"Kaj pa dela mlada (nevesta)?"

Gotovo sanja o svojem Žarku in

niti ne ve, da je tu", je dejal Sla-

viša in se ozrl po prijatelju. Ta

pa je bil že pred vrati in Kosenka

pri njem.

"Glej, glej, kar zletel je na-

prej!"

"Zelo se ljubita", de starček.

"Bog ju čuvaj turških razbojni-

kov in Holubana!"

Tu je starček znižal glas.

Slaviša pa pogleda živo in

vpraša:

"Holubana?"

"Da! Prišel je snubit. Ali de-

klica ga ne mara in odšel je raz-

srljen. Slutim, da iz tega ne bo nič

dobrega. Holubana mi ne gre prav

iz sive glave. Saj veš, Slaviša, da

tisti, ki služijo našim krvnikom,

niso več našega duha, ampak po-

turice; in ti so hujski od Turka."

Slaviša je položil glavo na ko-

nja in se zamislil.

"Vidiš, enako je bilo s teboj in

Nevenko! Kdo je kriv, da je umr-

la ona tako mlada in pod no-

žem!"

Slaviša pa je odgovoril mračno:

"Ne spominjaj mi tega, ded!..."

Ali kakor bi rad gledal Gospoda,

tako gotovo ubranim Kosenko in

starem Holubana; ne uide mi, ka-

kor ni ušel Ozrinberg!"

Kosenka, ki je bila v pogovoru

z Žarkom, pravi:

"Ded, čuj, kaj mi svetuje

Žarko!"

"Kaj pa, grlica?" se nasmehne

starček.

"Da naj grem v varnejši

kraj!"

"Pa pojdi!"

"A tudi ti moraš iti, ded! Brez

tebe ne grem nikamor."

"Samorad ostane tu, kjer je

osivel", odvrne resno starček.

"A jaz tam, kjer sem se rodi-

la", de kljubovalno Kosenka.

Smeje se, pripomni Slaviša:

"Kaj pa Holubana?"

"Mar se ga bojim? Saj je Žar-

ko pri meni!"

In kakor bi hotela dati tem be-

sedam še večjo moč, se ga je okle-

nila.

Samorad Pavlovič pa reče do-

bravljeno:

"Misli, da bo on vedno pri

tebi!"

Kosenka zardi in vpraša začu-

deno:

"Ali me nima rad?"

"Zelo rad!" odvrne Žarko.

"In če zahteva domovina krep-

ke roke? — Naj tudi takrat osta-

ne pri tebi?"

"Za domovino ideva skupno na

bojišče!" vzklikne navdušeno Ko-

senka.

Slaviša pa pravi s šaljivim gla-

som:

"Saj še ne veš, kako se rabi

orožje!"

Kosenki pa se zabliže oči in ka-

kor blisk potegne samokres Žar-

ku izza pasu ter klikne:

"Ne vem!... Kamor ukažeš,

pa poženem kroglo!"

Ded pa pokima zadovoljno ter

reče ponosno:

"Ej, vidi se, kakova kri teče po

njenih žilah!"

Vojvoda vstašev pa pristavi:

"Že vidim, da si rojena za haj-

duka!... Potem pa le brani in ču-

vaj svoj dom nasilja; zakaj krva-

vi dnevi se bližajo!" (Opomba:

Hajduki so bili kršćanski vstaši,

ki so se skrivali v gorovju ter od-

ondot napadali Turke in jih pobij-

jali.)

Zopet se oklene Kosenka svoje-

ga izvoljenca ter mu zašepete s

prosečim glasom:

"Žarko, kaj ne, da je najbolje,

ako ostanem!... Povsod se mi

lahko kaj pripeti!"

Žarko jo objame in dvigne od

tal.

Samorad Pavlovič pa se obrne

in se jame srditi:

"Tako!... Seveda!... Mi tu-

kaj brbljamo, a se niti ne domi-

slimo, da bi dali konjem ovsu. Tu-

Ogljar Luka.

Slika. Spisal Ivo Česanik.

(Nadaljevanje).

"Pozdravi farane, potolaži jih v Kristu in jim reci, naj molijo zame!"

Popoldne se je pripeljal do vasi kapucin, močan in zdrav mož z dolgo črno brado, prepleteno s sivimi vlakenci. In tolažil nas je mesto obolelega gospoda.

Tri dni potem je umrl gospod. K pogrebu sem ga seveda pomagal nesti zopet jaz. Tako žalostnega spreveda nisem videl še celo življenje. Vsa vas je jokala, ženske so vile roke in sklepale z ustnicami. Meta je tarnala celo noč na pokopališču.

To je vse storila kolera, iz mož je storila otroke, iz žena obupane dojenčke. Povsod je bil jok, ki ni bil nikdar v navadi v naši vasi in je skoro izumrl znatno od tedaj, ko so Turki mesarili nedolžno dečo in oskrnjali dekleta, cerkve, kapelice in grobove, vlačili v sužnost dečke, fante in može.

Strinjavst dni je razsajala kolera kot povodenj. Potem je polagoma ponehala, čez mesec je odšel zdravnik. Tako smo vedeli, da je končala strahna šiba svoj tepec. Spomin je ostal neizbrisen na tiste dni in stari može z grozo pripoveduje o veliki nesreči.

Meni je prinesla Manica. Kaj bi vam pripovedoval o njeni lepoti? Tisti čas sem ljubil njeno dušo, ki je bila bolj čista kot studenčnica. Lepa je bila in to je vse, kar rečem. Naše matere roče od tedaj sinove junaške in hčere zale. Dogovorila sva se in mati je pridrla najini zaobljubi.

Bil sem svoj gospodar, imel sem še nekaj goldinarjev v gotovini za vsako potrebo. Veliko sem seveda porabil v materini bolnici, ko nisem skoro celo leto prijel za delo v gozdu.

Vojak nisem bil. Rekli so, da sem ravnodilec, in prav so imeli. Hvaležen sem jim za tisto napako, ki so jo našli na mojem telesu. Tri leta jesti komis — in potem — hajdi še znabiti v Bosno! Tako sem bil prost vseh ovir in lahko bi se poročil precej. A umazana duša mi je prekrizala vse načrte in račune.

Kršnikov Gropa je bil sin najbogatejšega kmeta v vasi. Z zavistnim očesom je gledal mojo in Maničino ljubezen. Na vsak korak mi je pazil in Manici se je dobrihal, kjer se je mogel. Očrnil me je pri dekletu, da hodim pod druga okna, da marsikatera skrivaj za menoj pogleduje in da se ji jaz namahujem.

Začel sem zopet redno hoditi v gozd, da me ni bilo po cele tedne, ko sem žgal ogije. Tako je imel zapeljivec dovolj prilike, da mi je izmaknil najdražje, ga ujel v mrežo in se poigral z njim kot poroden ribič z ribo.

Prepozno sem zvedel žalostno resnico. Gropa se mi je hudobno nasmejal, Maničina mati me je odpravila s par neprimernimi priimki, dekle mi je očitalo nezvestobo. Manici nisem zameril toliko kot materi, ki je sedla na limanice kljub starosti. Zetela si je za ženina bogatega kmeta. A kdor visoko leta, lahko nizko pade. Tu se je zgodilo po tem pogovoru.

Žalosten in jezen na vse sem se zakopal v gozd, delal kope, tesal in tesal na ta način bolečino. In predno sem prav mislil, sem začel rano. Bil sem mlad, ponosen in v delu sem našel pozabljenje. A obnovila se je rana.

Za Manico so začeli ljudje kazati s p. r. sm. In zgodilo se je res, kar se je zgodilo redko v prejšnjih časih: dobila je sina. Upal sem, da jo reši Gropa sramote, a ni se zmenil za greh, ki ga je storil. Zapustil je in si izbral bogato nevesto.

Smilila se mi je Manica v sree, a pomagati ji nisem mogel. Le eno mi je bilo mogoče: odračunati fantovsko plačilo v obilni meri na Grogin račun. Pokačal sem ga nekega večera pod vasio in tam sem mu jih naložil petindvajset, da je obležal na mestu in krevljal pol leta. Slutil je, da sem jaz, poznal pa me ni in dokazati mi ni mogel.

Manica je hiralna in umrla čez pet let ra jetiki, nato je mati redila sina Franceta, ki se je lepo razvijal. A Bog pomozi! Kaj bo z njim po njej smrti?

Neke sobotne sem se vračal gozdaj iz gozda. Na trati pred vasio sem zagledal gručo otrok, ki se je glasno krobotala, v sredi je pa jokala deček, pretresljivo jokal in se bemo zaganjal v deklice in fante.

"France, kdo pa je tvoj oče?" ga je dražil prvi.

"Vsak izmed nas ima očeta, ti ga pa nimas", je vpil drugi.

"France nima očeta", je ponavljal cel zbor.

"Imam ga, imam, da veste", je jokala France.

"Pa ga povej!"

Molčal je, tokel na desno in levo ter se grizel v ustnico. Dva starejša sta ga zgrabila za roke in vrgla na tla in tepli so ga.

"Dajmo ga, dajmo ga, saj nima očeta!"

V sree me je zaboletu, skočil sem med gručo, oklofotal otročaje na desno in levo in prijel fantka za roko.

"Ne jokaj, Francek! Pojdi z menoj!"

"Očeta nima, zato smo ga", je zini najprejrejši.

"Tih, še enkrat naj mu kdo kaj očita! Čutil bo mojo pest!"

Bojazljivo so se poskrili in me gledali od daleč. France je pa ihel in zastojal sem ga tolažil.

"Strie, ali je res, da nimam očeta?"

"Imas ga, Francek, vsak človek ima očeta. In vsi ljudje imamo tudi očeta v nebesih."

"Kdo je, kdo je, da jim povem?"

In lepa misel mi je padla v glavo. Bil sem je vesel in se danes se je ne kesam.

"Od danes sem jaz tvoj oče, Francek."

"Vi — vi ste moj oče?"

Gledal me je z dolgim pogledom, potem je povsili glavo in molče stopal poleg mene. Vedel sem ga do babice ter ji razložil neprijetno dogodbo in svoj sklep.

"Ti, Luka, da bi storil to! Nisem zaslužila tega ne jaz ne moja hči."

"Otrok je nedolžen in treba je skrbeti zanj po vaši smrti. Gropa se ne briga za take malenkosti, velik gospod je postal in kupčuje z lesom."

Solza ji je zaigrala v očeh, le ena solza. Videl sem, da se kesal.

Od tedaj sem imel cilj v življenju, ki je bil vreden dela in truda.

France je hodil v šolo, kakor je velela postava; čeprav se mi je zdelo nepotrebnih polovico tistih črnicar, mi nisem branil nikoli. Ko je dokončal svojo dolžnost, sem ga vzel s seboj v gozd in tam sem ga priučil vsemu, kakor je mene učil moj oče. Fant me je ubogal rad in mi je bil hvaležen. Poslušal je z veseljem moje nauke in modrovanje ter ljubil samotni kot jaz. Ogibal se je vina, bil zmeren, trezen in varčen, da sem se mu kar čudil. Ko je dorastel in spoznal podlost svojega pravega očeta, ga je začel sovraživiti. Prizadeval sem si z vsemi močmi, da bi zatrl ta njegov čut. Popolnoma se mi ni posrečilo. Vsaka nezdoda, ki je zadela bogatega Gropa pri njegovih podjetjih, ga je razveselila. Posebno mu je ugajalo, da mi delali sive lase lastni otroci, ki ga niso hoteli ubogati. Tako se masnuje lastna kri, če jo zaničuje rodni oče, če jo prezirajo in zasmujejo bratje.

O Francetu in njegovi babici le še par besedi. Saj take zgodbe so si podobne kot jajce jajcu, eno je daljša in debelejša kot drugo. — Morda je deset let tega, kar je umrla starka. Hišo in tistih par njiv je prevzel France. Nekaj si je prislužil sam, nekaj sem mu dodal jaz, in ko so predlansko leto prodali na dražbi Starmanovo kmetijo, je polovico kupil on, si izbral pridno nevesto in danes redi živino in le malo gozdari. Dobil je že tudi sinčka, ki sem ga bil vesel tako jaz kot on. Kadar mi je dolgčas, lezem iz svoje bajte in se poživim med mladimi. Silil me je, naj se naselim pri njem. Dokler mi Bog da zdravje in krepko naravo, rajši lažim po gozdu, poslušam ptice petje in ponoči sanjam o preteklih časih. Ko mi bodo ošale noge in vid, pa pojdem v pokoj in se preselim k Francetu, da mi bo kuhala in prala njegova žena. Prej pa ne! In če mi bo, ne bo zastojal. Po smrti tako zapustim vse Francetu in njegovim otrokom, razun kar bo potreba za pogreb, zadušnice in večno maso."

Vstal je. Zamisljeno je zrl v zubej nekaj časa, naložil znova tobaka v pipo in si prižgal.

Zumaj je vel hladen veter, lahko je šepetalo drevje, nekeje je skovikala sova.

"Ali še ne spite?" me je vprašal Luka.

"Ne", sem mu odkimal. "Povejte še kaj o življenju v gozdu, Luka! Zelo mi ustrežete."

Stegnil se je po klopi, parkrat tlesnil z roko po stegum in začel:

"Gozd! Kdo bi ga ne ljubil! Toliko povesti je v njem, toliko

zgodb. To bi govorile stoletne smreke, da bi imele usta in jezike, to bi pripovedovali javorji. Kako so nekdar lovili tod medvede, polhe in rise. Tudi o vašem starem očetu bi govorile. Sam vam je znal biti pravil, kako ga je strašil ris. Gori v Stefanovem hribu je premočeval z Bernatovim Jurijem, ki je umrl predlansko zimo. V bajti sta sedela ob ognju, palila vsak svoj vivček in se pogovarjala o mladih letih. Zalajalo je tedaj nad njima in uganila sta takoj, kdo je pozni ponočni gost. Jurij se je prestrašil in mislil, da je ravno prišla njegova zadnja ura. Molil je in se obrnil v kot, da ne bi videl strašne zverine. Spomnil se je najbrže tedaj, da je nekoder bral v nedeljno lešnike med maso in ga je strašilo. Vsa dolina se je tresla pred njim. In tam je bilo največ lešnikov. Zlodej mu jih ni privoščil. Vas ded je bil pa pogumen in ni izgubil nikdar hladne krvi. Postavil se je na stražo pred kočjo in za kratke čas sekal mlado bukev. In prav ko je ris pribeval do kočje, se je podrla drevo proti njemu in ga spodilo v dolino. Doli smo bili mi: France, par ogljarjev in jaz. Nismo se ustrašili zverine. Čemu? Saj bi mu makari sam razpršil gobee. Čakal sem pred kočjo in tovariši okrog mene. Prilomastil jo je, da so kar pokale veje. Zavzdignil sem sekir in mu prekal glavo, ko se je mislil zakaditi nadme.

O tihotapih bi vedel veliko govoriti gozd, o rokovnjačih, o tatu Medliškem, o vojaku, ki je šel na dopust in se prekužen in brezno, o ponesrečenih, ki so se podrla nanje smreke in prevrtili vozovi. O tem bi vedeli govoriti pivski in nanoški gozdovi cele noči.

Pred sto leti je kar mrgolelo tatov, roparjev in razbojnikov po teh duplinah in dolinah. Noben popotnik ni bil varen pred njimi, marsikateri je obležal sredi ceste, ubit in oropan. Bili so tako predrzni, da se je treslo pred njimi ponoči ljudstvo po vseh. Kaj šele po kočah, ki jih je takrat ležalo le par ob cesti skozi Hrušico. Zlasti ob francoskih vojnah so se naklatili od vseh strani beguni. Ko je prišel mir v deželo, so si nekateri sezidali hiše po skrivnih hribih in se udomačili, drugi so se prišli ogljarstva, veliko so jih polovili in postrelili.

Tihotape so bili boljše, pustili so ljudi pri miru, brigali so se le za tobak in leblajtarje, ki so jim nagajali, kjer so le mogli. Nanos je bil tem brezdelnejšem in klaježem pravo zavetišče. S Krasa so nosili svoje nahrbtnike in se tihotapili po skrivnih stezah do rovtarskih vasi, Idrije, Legateca in Pitke. Sleherno skrivališče, vsaka luknja jim je bila znana. Kmetje so jim šli na roko in jih skrivali, kupovali od njih tobak, ta in oni je stopil z njimi v zvezo in ga razpečeval.

Skoro v istem času je živel neki Medlišek. Doma je bil sredi tiste globeli, ki se razteza od Sanabara do Bele in dere po njej ob hudih nalihih mogočen hudournik. Danes je tista hiša podrti, le par zidov še stoji ter malo strehe in zanemarljena kapelica pod drčeto potjo s sveto družino, slikano na lesen podstavek. Kmalu bo dež in zimski vihar uničil še ta spomin lepih preteklih dni. Niže doli se je naselil nov posestnik, skrben gospodar, ki je kupil vso nekdanjo Medliškarijo. Zato je tudi podedoval stari priimek.

(Konec prihodnjih.)

Italijanski parnik potopljen.
London, Anglija, 25. junija. — Poroča se, da se je potopil italijanski parnik "Saturnia Fanny", 1568 ton. Moštvo se je rešilo. Zadel je najbrže na podmorsko mino.

Zaplenjena pošta.
Berlin, Nemčija, 25. junija. — Prekmorska agencija poroča, da je moral nizozemski parnik "Zij-dink", ki je vozil iz Združenih držav, pustiti vso pošto v Angliji.

NAŠI ZASTOPNIKI.
kateri so pooblašteni pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, kateri tudi za vas druge v našo stroko spadajoče posle.

Jenny Lind, Ark. in okolice: Mihail Olcar.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.

Denver, Colo.: Frank Skrabec.

Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.

Pueblo, Colo.: Peter Cullig, Frank Janesch in John Gern.

Salida, Colo. in okolice: Louis Ostello.

Clinton, Ind.: Lambert Bolkar.

Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.

Woodward, Ia. in okolice: Lukas Podbragar.

Anvers, Ill.: Jernoj E. Verbe.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovna.

Depue, Ill.: Dan Radovinas.

Jeff. Ill.: Frank Jurjovna, John Zelen in Frank Radovinas.

La Salle, Ill.: Mat. Komp.

Nokomis, Ill. in okolice: Math. Galabek.

Ogleby, Ill.: Matt. Hribertnik.

Waukegan, Ill. in okolice: Fr. Petkovšek in Math. Ogrin.

So. Chicago, Ill.: Frank Černo.

Springfield, Ill.: Matija Barborič.

Cherokee, Kans.: Frank Bežanik.

Columbus, Kans.: Joe Knafelc.

Franklin, Kans.: Frank Leckovec.

Frontenac, Kans. in okolice: Frank Kern in Rok Firm.

Kansas City, Kans.: Peter Schneller.

Mineral, Kans.: John Stalc.

Ringo, Kans.: Mike Pencill.

Kittling, Md. in okolice: Frank Vodopivec.

Calumet, Mich. in okolice: Pavel Shaltz, M. F. Kobe in Martin Rade.

Manistiquie, Mich. in okolice: Frank Kotidan.

So. Range, Mich. in okolice: M. U. Likovich.

Chisholm, Minn.: K. Zgonc in Jakob Petrich.

Duluth, Minn.: Joseph Sharanbon.

Ely, Minn. in okolice: Ivan Gouše.

M. L. Kapah, Jos. J. Peshal in Louis M. Ferussek.

Everett, Minn.: Jurij Kotso.

Gilbert, Minn. in okolice: L. Vesel.

Hibbing, Minn.: Ivan Poulo.

Kittville, Minn.: Josip Adamich.

Nashwanak, Minn.: Geo. Maurica.

New Duluth, Minn.: John Jerina.

Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.

St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

Klein, Mont.: Gregor Zoonc.

Great Falls, Mont.: Math. Ulrich.

Red Lodge, Mont.: Joseph Jeraj.

Roundup, Mont.: Tomaž Paulin.

Gowanda, N. Y.: Karl Sternika.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.

Cleveland, Ohio: Frank Sakser.

Marinick, Chas. Karlinger, Jakob Resnik, John Prostor in Frank Meh.

Barberton, O. in okolice: Math Krašar.

Bridgeport, O.: Frank Hočevar.

Collinwood, O.: Math Stapnik.

Lorain, O. in okolice: J. Kume in Louis Balant.

Niles, Ohio: Frank Kogovšek.

Youngstown, O.: Ant. Kikelj.

Oregon City, Oreg.: M. Justin.

Allegheny, Pa.: M. Klarich.

Ambridge, Pa.: Frank Jakša.

Bessemer, Pa.: Louis Hribar.

Bradock, Pa.: Ivan Germ.

Bridgeville, Pa.: Rudolf Pieteršek.

Burdine, Pa. in okolice: John Demšar.

Canonsburg, Pa.: John Kobilch.

Cecil, Pa. in okolice: Mike Kočever.

Coumansburg, Pa.: Ivan Pajk in John Zupančič.

Claridge, Pa.: Anton Jerina.

Broughton, Pa. in okolice: A. Demšar.

Darragh, Pa.: Dragutin Slavita.

Dunlo, Pa. in okolice: Joseph Subor.

Export, Pa.: Frank Trebata.

Forest City, Pa.: K. Zalar in Frank Lehen in Math. Kamin.

Farrell, Pa.: Anton Valentincič.

Greensburg, Pa. in okolice: Joseph Novak.

Irvin, Pa. in okolice: Fr. Demšar.

Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja in John Polanc.

Luzerne, Pa. in okolice: Anton Osolnik.

Meadow Lands, Pa.: Georg Scholtz.

Monaca, Pa.: Math. Kikelj.

Moon Run, Pa.: Frank Maček.

Pittsburgh, Pa. in okolice: Z. Jakabe.

I. Podvanski, I. Magister in U. R. Je South Bethlehem, Pa.: Jernej Koštrick.

Steelton, Pa.: Anton Hren.

Unity Sta., Pa.: Joseph Škerij.

West Newton, Pa.: Josip Jovan.

Willock, Pa.: Fr. Šeme in J. Peter cel.

Tooele, Utah: Anton Palčič.

Winterquaters, Utah: L. Blaflich.

Black Diamond, Wash.: G. J. Poenta.

Davis, W. Va. in okolice: J. Brodich.

Thomas, W. Va. in okolice: Frank Kocjan in A. Korenčan.

Kenosha, Wis.: Aleksander Pendlr.

Milwaukee, Wis.: Josip Tratnik in Aug. Colander.

Sheboygan, Wis.: Heronim Svetila in Martin Kos in John Stampfel.

West Allis, Wis.: Frank Skok.

Rock Springs, Wyo.: A. Justia. Val stah in Valentin Marčica.

IŠČE SE DRVARJE

v Mellen, Wis.: po \$1.30 od cor-da: dober rasteč les.

Charcoal Iron Co. of America, (20-6-3-7) Mellen, Wis.

Važno za priseljence!

Državni delavski department Združenih držav je odprl svoj urad na 240 E. 79. St., med 2. in 3. Ave. v New Yorku. Urad je odprt vsak dan od osmih dopoldne do osmih zvečer, od nedeljah in praznikov pa od desete ure dopoldne pa do popoldne.

Naunen tega urada je, nuditi naseljenecem nasvet, pouk in pomoč, in sicer vse brezplačno.

Ta urad je obenem tudi posredovalnica za delo in deluje spozumno in v zvezi z delavskim departmentom Združenih držav.

Za storjene usluge ni treba plačevati nikakih pristojbin.

Pišite ali pa pridite osebno!

NAZNANILO.

Izšla je brošura pod imenom: AVSTRIJSKE VOJNE SLIKE.

Izdal in založil jo je Viktor J. Kubelka. Čisti dohodek te brošure je namenjen avstrijskim vojaškim ujetnikom v Srbiji oziroma Rusiji.

Zvezek te brošure velja 50c. Vsa tako nabrana svota bo izročena ameriškiemu Rdečemu križu, ki bo denarje razdelil med avstrijske vojaške ujetnike na Ruskem.

Brošura obsega sledeče slike: Prodiranje avstrijskih čet v Rusiji. — Karol Frane Jozef, avstrijski prestolonaslednik in poveljnik našega tretjega armadnega zbora v Italiji. — Avstrijski prostovoljec. — Avstrijski poizvedovalni balon. — Avstrijski vojak, ki v avstrijskih in nemških zastavi. — Avstrijska kolona na poti v Rusijo. — Avtomobil Rdečega križa. — Oddelek avstrijskih konjenikov. — Most, katerega so zgradili avstrijski pionirji. — Avstrijske čete v nekem strlčnem jarku na Poljskem. — Avstrijski zavarovalni svojo postojanko pred ruskim napadom. — Avstrijski častniki v belih snežnih plaščih. — Avstrijski tovorni avtomobil na progi. — Vnuk Andreja Hoferja. — Avstrijska artilerjska postojanka v Srbiji. — Zavzet strelni jarek v Gorlicah. — Avstrijski vojak pelje svojega ranjenega nemškega tovariša v bolnišnico. — Avstrijski vojaki defilirajo pred generalom Mackensonom. — Voznja na saneh. — Avstrijski ranjenci in strežnica Rdečega križa. — Grab avstrijskega letalca. — Avstrijski vojaki spravljajo čolne na reko San. — Oddelek konjenice v Golici. — Vojaška masa na prostem. — Tabor avstrijskih čet v Srbiji.

Naročila na brošuro in denar naj se blagovolijo poslati: VICTOR J. KUBELKA, 17 Battery Pl., New York, N. Y.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Davis, W. Va. in okolice: J. Brodich.

Thomas, W. Va. in okolice: Frank Kocjan in A. Korenčan.

Kenosha, Wis.: Aleksander Pendlr.

Milwaukee, Wis.: Josip Tratnik in Aug. Colander.

